

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

ทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร

A Study of Labour's Attitude at Ladkrabang Industrial Estate in Bangkok

ของ

นางสาวกมลรัตน์ วงษ์สวัสดิ์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักดูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2539

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(อาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์เสาวรีย์ ตะโพนทอง)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์)

ACC. NO
Date Received 20 ส.พ. 2539
Call No

เลข.
713691
2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาพิเศษ

T097514

เรื่อง

ทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร

A Study of Labour's Attitude at Ladkrabang Industrial Estate in Bangkok

โดย

นางสาวกมลรัตน์ วงษ์สวัสดิ์

รฟ.

ก136ท

2539

เสนอ

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....07514.....

วัน,เดือน,ปี.....9/3/2539.....

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

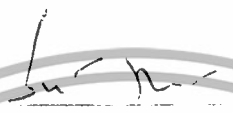
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ทศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
โดย : นางสาวกมลรัตน์ วงษ์สวัสดิ์
ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)
สาขาวิชาเอก : บริหารธุรกิจเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ : , 14 / น.ก. / ๒๕๖๔.
(วิเชษฐ มณีรัตน์)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อโครงสร้างทางสังคม ความคิด ตลอดจนค่านิยมต่างๆ ของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่เป็นผู้ใช้แรงงานเพราะ ความเจริญต่างๆ เหล่านี้มักรวมอยู่ในเขตเมือง ก่อให้เกิดความสนใจที่จะเข้ามาทำงาน โดยมีความคิดว่าจะสร้างโอกาสที่ดีในการทำงานให้กับตน ส่งผลให้เกิดปัญหาการย้ายถิ่น การอพยพแรงงานและปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้ผลดี ต้องมีความเข้าใจในทัศนคติ พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์

ผลการศึกษาพบว่าแรงงานส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 21-25 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา สถานภาพโสด ซึ่งแรงงานเหล่านี้มีขนาดของครอบครัวเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน อาชีพเดิมทำการเกษตร มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เมื่อมาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะเข้าบ้านเพื่ออยู่อาศัย โดยมีรายได้ไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ทำงานในลักษณะเป็นลูกจ้างประจำ มีผลให้ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่าเดิม แต่แรงงานก็ยังคิดว่าจะทำเพียงชั่วคราวโดยที่ไม่ได้วางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการเปลี่ยนงานหรือทำงานต่อไป และมีความคิดในการย้ายถิ่น, ความสนใจเข้าทำงานในกรุงเทพฯและนิคมอุตสาหกรรม มาจากรายได้เป็นหลัก ส่วนในการตัดสินใจเข้าทำงานนั้นแรงงานใช้เหตุผลที่เกี่ยวกับ รายได้ ลักษณะงานและสวัสดิการที่จะได้รับเป็นตัวตัดสินใจ โดยที่งานดังกล่าวต้องตรงกับความสามารถที่มีอยู่ อันจะสร้างความพอใจในการทำงาน ถึงแม้ในการเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาทำงานจะต้องเสี่ยงกับอันตรายในด้านต่างๆ โดยเฉพาะมีจลาจลและต้องมีการปรับตัว มีความลำบากในการดำเนินชีวิตมากกว่าเดิมก็ตาม

จากการศึกษาเรื่องนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคือการขยายระดับการศึกษาหรือส่งเสริมให้มีการศึกษาทางวิชาชีพในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถของแรงงานให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้แรงงานได้รับรายได้ที่สูงขึ้น โดยการกระทำดังกล่าวอาจกระทบความคุ้มกับการขยายการผลิตในภาคอุตสาหกรรมไปยังส่วนต่างๆ ตามภูมิภาค ก็จะสามารถลดปัญหาการย้ายถิ่นและการอพยพแรงงานได้ระดับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษและอาจารย์กรรมการปัญหาพิเศษ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขตรวจทานจนสำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณ คุณปราโมทย์ ชื่นนิยม ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจน คุณพ่อ คุณแม่ และน้องชาย ที่ช่วยทำงานอื่นๆ แทน ในช่วงระยะเวลาที่ทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าปัญหาพิเศษฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับเรื่องนี้บ้างไม่มากก็น้อย

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบใจเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนจนกระทั่งปัญหาพิเศษสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(2)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	3
วิธีการศึกษา	4
บทที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรม	6
ประวัติการนิคมอุตสาหกรรม	6
ความหมายของนิคมอุตสาหกรรม	7
สภาพทั่วไปของนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง	8
สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม	8
บทที่ 3 ผลการศึกษา	10
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	31
สรุปผลการศึกษา	31
ข้อเสนอแนะ	32
เอกสารอ้างอิง	34
ภาคผนวก	35
ภาคผนวก ก.	36
ภาคผนวก ข.	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เพศ	10
2	อายุ	11
3	ระดับการศึกษา	11
4	สถานภาพ	12
5	จำนวนสมาชิก	13
6	อาชีพเดิม	13
7	ภูมิลำเนาเดิม	14
8	ลักษณะที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	15
9	รายได้ต่อเดือน	15
10	ลักษณะการจ้างงาน	16
11	ฐานะความเป็นอยู่ในปัจจุบัน	16
12	ลักษณะการเข้ามาทำงาน	17
13	การประกอบอาชีพในอนาคต	18
14	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการย้ายถิ่น	19
15	เหตุผลที่สนใจเข้ากรุงเทพมหานคร	21
16	เหตุผลที่สนใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม	22
17	เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม	24
18	บริการที่สถานประกอบการจัดให้	26
19	ความคิดเห็นของแรงงาน	27
20	ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ในการประกอบธุรกิจต่างๆ ต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการคือ ที่ดิน แรงงาน
ทุนและผู้ประกอบการ ซึ่งปัจจัยแต่ละตัวมีความสำคัญเท่าๆ กัน แต่ปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงได้
ง่ายคือ แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่เป็นตัวบุคคล เนื่องจากคนมีชีวิตจิตใจดังนั้น ในการทำงาน
จึงมีความพอใจเข้ามาเกี่ยวข้อง สาเหตุนี้เองทำให้คนมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่
สามารถสร้างความพอใจสูงสุดให้กับตนเองได้ง่ายกว่าปัจจัยอื่น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทาง
ด้านสังคม เศรษฐกิจหรือเทคโนโลยี ที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าว
หน้าทางด้านข่าวสารข้อมูล การเกษตรและอุตสาหกรรม สิ่งเหล่านี้มีผลต่อโครงสร้างทางสังคม
ความคิด ตลอดจนค่านิยมต่างๆ ของประชาชนที่เป็นผู้ใช้แรงงาน ดังเช่นความเจริญของ
กรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองหลวงของประเทศในปัจจุบัน เป็นศูนย์รวมเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและ
ความพร้อมสรรพต่างๆ ซึ่งดึงดูดใจให้บุคคลจากต่างถิ่นเข้ามา ทั้งผู้ยากจน ผู้ที่มีใจรักความก้าว
หน้า ต่างเข้ามาเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีให้กับตนเองหรือครอบครัว

ในอดีตการเข้ามาทำงานในเมืองหลวง จะมีเพียงหัวหน้าครอบครัว (บิดา-สามี)
เพียงคนเดียวเท่านั้น แต่ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจที่แย่ง ทำให้บุคคลในวัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนุ่ม
สาวหรือบุคคลในวัยทำงาน ที่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองหรือครอบครัวได้ เข้ามาทำงานใน
กรุงเทพฯ มากขึ้น แรงงานจึงหลั่งไหลเข้าสู่ตัวเมือง อันเป็นการเพิ่มอำนาจทางการเมืองและ
เศรษฐกิจให้กับกรุงเทพฯ แรงงานในชนบทที่ย้ายถิ่นเข้าสู่ภาคกลางโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นแรงงาน
ในภาคเกษตรทั้งสิ้น ซึ่งส่งผลให้การผลิตในสวนภูมิภาคต่างๆ ลดลง สร้างความแตกต่างระหว่าง
ชุมชนกับเมืองมากขึ้นจากเดิม (ภัสสรและเพ็ญพร , 2532)

รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสามารถสังเกตได้จากการกำหนดแผน
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงแรก (ฉบับที่ 1 : พ.ศ. 2504-2509) นั้น มุ่งเน้นพัฒนา
ทางด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว ทำให้ต้องประสบปัญหาทางด้านแรงงานขาดแคลนบุคลากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมซึ่งเป็นแรงงานของประเทศ ส่งผลให้ในการกำหนดแผนพัฒนาในฉบับต่อมา จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาชนบท ปัญหาความเลื่อมล้ำทางสังคม ที่มีสาเหตุหลักใหญ่มาจากรายได้ของประชากร (จินตนา , 2538) รัฐบาลได้ใช้วิธีการกระจายรายได้ และมุ่งเน้นพัฒนาชนบท เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากนัก อันเนื่องมาจากประชาชนซึ่งเป็นแรงงานของประเทศส่วนใหญ่ มักจะทำการย้ายถิ่นฐานของตนหรือทำการอพยพแรงงานทำให้การแก้ปัญหาด้วยวิธีการดังกล่าวประสบความสำเร็จได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเมืองหลวง จะทำให้ทราบสาเหตุของปัญหาที่เกิดจากความเชื่อหรือค่านิยมของผู้ใช้แรงงานอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้นได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้แรงงาน ในการเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้ใช้แรงงาน รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม และยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอพยพแรงงานของแรงงานในภาคเกษตรที่เข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรม

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาคั้งนี้จะมุ่งเน้นถึงทัศนคติของผู้ใช้แรงงาน ที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตอุตสาหกรรม โดยจะทำการศึกษาเฉพาะผู้ที่มิภูมิลำเนาเดิมอยู่ในส่วนภูมิภาคของประเทศ แต่เข้ามาทำงานในเมืองหลวง และในการเก็บข้อมูลคั้งนี้จะกระทำเฉพาะแรงงานที่ทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกคั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

การอพยพแรงงาน หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นแรงงานของท้องถิ่นนั้นๆ ทำการย้ายถิ่นออกจากถิ่นฐานเดิมเพื่อหางานทำใหม่ แต่ในการย้ายถิ่นเข้ามาทำงานนี้ ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า จะมีการทำงานหรือไม่เมื่อมาถึง

ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเคยอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ ตั้งแต่เกิดจนเรียนจบการศึกษา

การตรวจเอกสาร

อัญมณี บูรณกานนท์และพรประภา สิ้นฐานาวา (2534) ได้กล่าวถึง สถาบันครอบครัว-ผลของการพัฒนาว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะ 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจในลักษณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเติบโตขึ้นและขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ผลผลิตหรือการผลิตในภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมและบริการ หากผนวกเข้าบัญชีหากการกระจายรายได้และทรัพยากรที่ยังไม่ทั่วถึงและเป็นธรรม ทำให้ภาคเกษตรกรรมของประเทศ ซึ่งมีพลเมืองอยู่เป็นจำนวนมากประสบปัญหาความยากจนเข้าไม่ถึงบริการ จึงเกิดแนวโน้มสำคัญที่ส่งผลให้ประชากรในชนบทภาคเกษตรกรรมต้องทำการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในเขตเมืองและเมืองใหญ่ เพื่อแสวงหารายได้และชีวิตที่ดีขึ้นของตนเองและครอบครัว

อภิรักษ์ เหล่าวานิช (2535) ได้มีการกล่าวถึง บทบาทของกรมประชาสงเคราะห์ ต่อเหตุการณ์พฤษภาทมิฬว่า กรมประชาสงเคราะห์มีบทบาทเกี่ยวข้องกับผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิตและผู้สูญหาย นับตั้งแต่การเยี่ยมผู้ป่วยตามโรงพยาบาล ช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งบำรุงขวัญให้กำลังใจ รวมถึงพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับครอบครัวนั้น พิจารณาการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ในสังคมไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านการเมือง โดยกรมประชาสงเคราะห์จะต้องคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลง ในด้านสังคมมีการคาดการณ์ว่าจะมีการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองมากขึ้น เพื่อหางานทำในโรงงานอุตสาหกรรมหรือรับจ้างทั่วไป ปัญหาครอบครัวแตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แยกจะมีมากขึ้น ครอบครัวขนาดใหญ่จะลดน้อยลง ความอบอุ่นทางครอบครัวก็จะลดลง และเมื่อความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมมีมากขึ้น ปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ ก็จะมีมากขึ้นโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชราและคนพิการ

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากผู้ใช้แรงงาน โดยการเก็บแบบสอบถามและสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานที่ทำงานอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเป้าหมาย (Perpose Random Sampling) จำนวน 120 ราย จะได้ทราบถึงข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการที่จะนำมาประมวลผลวิเคราะห์ผลงานวิจัย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ค้นคว้าและเก็บรวบรวมจากเอกสารต่างๆ เช่น ผลงานวิจัย ตำราวิชาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสิ่งพิมพ์ต่างๆ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมของการเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาทำงานของแรงงาน

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitive Analysis) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามมาจัดหมวดหมู่ ทำตารางวิเคราะห์หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย โดยจัดแบ่งค่าคะแนนเป็นระดับชั้นของความสำคัญ สำหรับแบบสอบถามที่ถูกแบ่งเป็น 4 ช่วง จะมีการคิดคะแนนความสำคัญของระดับดังนี้

1.00 - 1.75 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญน้อย
1.76 - 2.50 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญพอใช้
2.56 - 3.25 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญมาก
3.26 - 4.00 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนแบบสอบถามที่ถูกแบ่งเป็น 3 ช่วง จะให้ความสำคัญของการพิจารณาคะแนนเฉลี่ย
ดังนี้

1.00 - 1.66 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญน้อย
1.67 - 2.33 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญพอใช้
2.34 - 3.00 คะแนน	แสดงว่า มีความสำคัญมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรม

ประวัติการนิคมอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังในสมัยของ ๗พณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น และเมื่อได้มีสภานิติบัญญัติแล้วจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2503 กฎหมายฉบับนี้ได้รวบรวมข้อความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 44 เข้าไว้ด้วย ซึ่งให้หลักประกันความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศที่เกิดขึ้นใหม่เป็นอย่างมาก

ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเน้นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ โดยระยะเวลาของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาฯ ได้มีการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมในอัตราที่สูงมาก และมีอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่มากมาย เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ โรงกลั่นน้ำมัน ยางรถยนต์ ประกอบรถยนต์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป กระดาษ ตลอดจนอุตสาหกรรมจากไม้ เครื่องเสียง เครื่องประดับ อัญมณี ปีโตรเคมี เป็นต้น ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมดั้งเดิมของไทย เช่น อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เบียร์ สุรา วัสดุก่อสร้าง เซรามิก ได้รับการพัฒนาในกรรมวิธีการผลิตและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น เป็นผลให้ภาคอุตสาหกรรมได้พัฒนาและเพิ่มบทบาทในระบบเศรษฐกิจส่วนรวมมากยิ่งขึ้นจากร้อยละ 13.1 ของผลผลิตรวมทั่วประเทศในปี 2503 และเป็นร้อยละ 21.0 ในปี 2504 โดยที่ผลผลิตทางภาคเกษตรมีประมาณร้อยละ 24.8 จนกระทั่งในปัจจุบัน ผลผลิตทางภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่มากกว่าผลผลิตในด้านเกษตรกรรม เป็นที่คาดหมายกันว่าเมื่อเสร็จสิ้นการใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ประเทศไทยจะได้ชื่อว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หรือ NICS (Newly Industrialized Countries) ซึ่งปัจจุบันประเทศที่เป็น NICS ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฮองกง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาเริ่มจากการตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไปจนกระทั่งเสร็จสิ้นของการใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 อุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาในอัตราที่สูง อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ได้เกิดขึ้นมากมายหลายชนิด ในขณะที่อุตสาหกรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ได้สร้างปัญหาแก่สังคมไทยส่วนรวมมากพอสมควร เช่น ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาการจัดหาระบบสาธารณูปโภค และปัญหาที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนผังเมืองของประเทศ ซึ่งกระจายปะปนไปบริเวณต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นหากไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาดังกล่าวจะสะสมเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งจะถึงจุดที่ไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้ รัฐบาลสมัยนั้นได้เห็นปัญหาเหล่านี้จึงได้พยายามจัดหามาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตามก็มิได้มีแนวความคิดในเรื่องการจัดให้มีเขตหรือย่านอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทยโดยสำนักผังเมือง ได้พิจารณาเป็นหลักการให้มีแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมโดยรอบกรุงเทพมหานคร ซึ่งนิคมอุตสาหกรรมแห่งแรกของไทยคือ นิคมอุตสาหกรรมบางชัน

อย่างไรก็ดีภายหลังจากที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการพัฒนาและก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมบางชันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้มอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้ดูแลปรากฏว่าเกิดปัญหาจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอและปัญหาความไม่คล่องตัว เนื่องจากกิจการนิคมอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการในลักษณะของทั้งธุรกิจและทั้งสาธารณูปโภคดังเช่นประเทศอื่นๆ ที่ปฏิบัติอยู่ ดังนั้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการบริหารงานของนิคมอุตสาหกรรมในปี 2515 รัฐบาลได้ตั้งหน่วยงานที่มีชื่อว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” หรือ “กนอ.” ขึ้น โดยให้เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดของกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดตั้ง “นิคมอุตสาหกรรม” ทั่วประเทศ

ความหมายของนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตพื้นที่ซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วน อันประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคและสาธารณูปการครบครัน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ นอกจากนั้นยังประกอบด้วยบริการอื่นๆ ที่จำเป็นอีก อาทิเช่น ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ธนาคาร ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยสำหรับคนงาน สถานบริการน้ำมัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับผลิตสินค้าเพื่ออุปโภคและบริโภคภายในประเทศ
- พื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออก หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม เพื่อส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

สภาพทั่วไปของนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

เป็นนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปประเภทสะอาดและค่อนข้างสะอาด มีพื้นที่ 2,515 ไร่ โดยแยกออกเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป 1,184 ไร่ เขตอุตสาหกรรมส่งออก 683 ไร่ ตั้งอยู่ที่ ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ห่างจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังประมาณ 4 กิโลเมตร มีโรงงานประกอบกิจการอยู่ในเขตทั่วไป 85 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 2,250.129 ล้านบาท การจ้างงานประมาณ 17,338 คน และในเขตอุตสาหกรรมส่งออก 107 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 6,770.065 ล้านบาท การจ้างงานประมาณ 39,835 คน

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

1. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นคนไทยและคนต่างด้าว อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา 44)
2. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว ซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร (มาตรา 45)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือและผู้ชำนาญการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 45 ได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะตำแหน่งที่คณะกรรมการ กนอ. ให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา 46)

4. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งมีภูมิลำเนาออกราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้ส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินที่นำเข้ามา เงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินทุนนั้น เงินกู้ต่างประเทศและเงินที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศ (มาตรา 47)

สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร

1. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้าภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าและของที่ใช้ในการสร้างประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคาร
2. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้าภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับของที่นำมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า
3. ได้รับยกเว้นอากรขาออก ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับของซึ่งได้นำเข้ามาตามข้อ 2 รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่สละได้ของสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต
4. ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร สำหรับของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรเมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้จะมีได้มีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรแต่ได้เป็นการนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามข้อ 1 และข้อ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 120 ชุด จากบริษัทต่างๆ ที่ประกอบกิจการอยู่ภายในนิคมฯ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

เพศ

เมื่อพิจารณาประชากรตัวอย่างทั้งหมด 120 คน พบว่า ผู้ใช้แรงงานเป็นหญิงมากกว่าชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิงจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และเพศชายจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	63	52.50
ชาย	57	47.50
รวม	120	100.00

อายุ

ช่วงอายุของผู้ใช้แรงงานอยู่ในช่วง 21-25 ปี เป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวน 45 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ อายุ 26-30 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ช่วงอายุ 16-20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ช่วงอายุ 31-25 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 (ตารางที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 อายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16 - 20	20	16.67
21 - 25	45	37.50
26 - 30	30	25.00
31- 35	18	15.00
ตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป	7	5.73
รวม	120	100.00

ระดับการศึกษา

จากการศึกษาระดับการศึกษาของผู้ใช้แรงงานพบว่ามีการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุดเป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,ปวช. มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ระดับอนุปริญญา,ปวส. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.17 ระดับปริญญาตรีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.84 และมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียง 1 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.83 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน	1	0.83
ประถมศึกษา	37	30.83
มัธยมศึกษาตอนต้น	28	23.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย,ปวช.	30	25.00
อนุปริญญา,ปวส.	17	14.17
ปริญญาตรี	7	5.84
รวม	120	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ

ผู้ใช้แรงงานในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดเป็นจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาเป็นผู้ที่ทำการสมรสอยู่ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 ถัดมาเป็นที่สมรสแล้วหย่าร้างจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และแยกกันอยู่มีจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.67 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 สถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	68	56.67
สมรส	46	38.33
แยกกันอยู่	2	1.67
หย่าร้าง	4	3.33
รวม	120	100.00

จำนวนสมาชิก

ผู้ใช้แรงงานที่เข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมฯ ส่วนใหญ่มีขนาดของครอบครัวเป็นขนาดเล็กคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 - 6 คนเป็นจำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมามีจำนวนสมาชิก 1- 3 คนเป็นจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.67 ถัดมามีจำนวนสมาชิก 7 - 9 คนจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.33 และน้อยที่สุดคือลักษณะครอบครัวขนาดใหญ่คือมีจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป เป็นจำนวน 3 รายคิดเป็นร้อยละ 2.50 (ตารางที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 จำนวนสมาชิก

จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3	32	26.67
4 - 6	63	52.50
7 - 9	22	18.33
10 - 12	3	2.50
รวม	120	100.00

อาชีพเดิม

จากการสำรวจพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนมากเคยประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในนิคม โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองลงมาเคยรับจ้างต่างๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.83 เคยค้าขายจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.17 และบุคคลที่ไม่เคยประกอบอาชีพ โดยทำงานในนิคมนี้เป็นแห่งแรกมีเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 อาชีพเดิม

อาชีพเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	49	40.83
รับจ้าง	43	35.83
ค้าขาย	23	19.17
ว่างงาน	5	4.17
รวม	120	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิลำเนาเดิม

จากการรวบรวมข้อมูลทำให้ทราบว่าผู้ใช้แรงงานในนิคมฯ ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศแล้วทำการย้ายถิ่นฐานเข้ามาเป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองมาคือภาคกลางเป็นจำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 30.84 ภาคเหนือจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 10.83 ภาคใต้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ภาคตะวันออกและภาคตะวันตกมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 6 คนและ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และ 5.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคเหนือ	13	10.83
ภาคกลาง	37	30.84
ภาคตะวันออก	6	5.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49	40.83
ภาคตะวันตก	7	5.83
ภาคใต้	8	6.67
รวม	120	100.00

ลักษณะที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

การเข้ามาทำงานในนิคมของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งมีไซ้ภูมิลำเนาเดิมนั้น จำเป็นต้องมีที่อยู่อาศัยใหม่ซึ่งหมายถึง ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน และจากการสำรวจพบว่า ปัจจุบันผู้ใช้แรงงานเช่าบ้านเพื่ออาศัยอยู่มากที่สุด เป็นจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมาอาศัยหอพักจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 20 ถัดไปเป็นบ้านพักของตนเองจำนวน 23 คนคิดเป็นร้อยละ 19.17 บ้านญาติจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และที่พักอาศัยอยู่ในบ้านพักของกิจการเป็นจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 4.17 (ตารางที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ลักษณะที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

ลักษณะที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	23	19.17
บ้านญาติ	10	8.33
บ้านเช่า	58	48.33
หอพัก	25	20.00
บ้านพักของบริษัท	5	4.17
รวม	120	100.00

รายได้ต่อเดือน

รายได้ของผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รายได้ในช่วง 5,001 - 8,000 บาท จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 30.83 รายได้ในช่วง 8,001 - 10,000 บาท จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 16.67 รายได้ในช่วง 10,001-13,000 บาท จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 5 และรายได้ต่อเดือนที่ได้รับตั้งแต่ 13,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 4.17 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 รายได้ต่อเดือน

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000	52	43.33
5,001- 8,000	37	30.83
8,001-10,000	20	16.67
10,001-13,000	6	5.00
ตั้งแต่ 13,001 ขึ้นไป	5	4.17
รวม	120	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการจ้างงาน

จากการสำรวจพบว่าลักษณะการจ้างงานของผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นการจ้างในลักษณะของลูกจ้างประจำมากที่สุด เป็นจำนวน 85 คนคิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมาเป็นลักษณะลูกจ้างชั่วคราวจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และในลักษณะที่รับเหมาเฉพาะงานเป็นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ลักษณะการจ้างงาน

ลักษณะการจ้างงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกจ้างประจำ	85	70.83
ลูกจ้างชั่วคราว	33	27.50
รับเหมาเฉพาะงาน	2	1.67
รวม	120	100.00

ฐานะความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อให้ผู้ใช้แรงงานทำการเปรียบเทียบฐานะความเป็นอยู่ในปัจจุบันกับอดีตพบว่า ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเป็นจำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 58.33 มีฐานะความเป็นอยู่คงเดิมคือไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และมีฐานะที่เลวลงเป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ฐานะความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

ฐานะในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดีขึ้น	70	58.30
ไม่เปลี่ยนแปลง	45	37.50
เลวลง	5	4.17
รวม	120	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการเข้ามาทำงาน

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีความคิดเกี่ยวกับการเข้ามาทำงานในนิคมฯว่าจะเข้ามาทำงานในลักษณะชั่วคราวเป็นจำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 40.83 คิดจะทำงานที่เป็นการถาวรเป็นจำนวนมีเป็นจำนวนใกล้เคียงกันคือ 47 คนคิดเป็นร้อยละ 39.17 และยังไม่ได้ตัดสินใจ 24 คนคิดเป็นร้อยละ 20.00 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ลักษณะการเข้ามาทำงาน

ลักษณะการเข้ามาทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั่วคราว	49	40.83
ถาวร	47	39.17
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	24	20.00
รวม	120	100.00

การประกอบอาชีพในอนาคต

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ยังไม่ได้คิดถึงแผนงานในอนาคตว่าจะทำงานอย่างไรเป็นจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 44.17 รองลงมาเป็นผู้มีคิดที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมที่ตนเคยอยู่จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 34.17 ต้องการเปลี่ยนงานทำจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 13.33 และไม่คิดจะเปลี่ยนงานจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 (ตารางที่ 13)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการย้ายถิ่น

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า รายได้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญมากที่สุดในการย้ายถิ่นกล่าวคือ แรงงานร้อยละ 34.17 เห็นว่า เมื่อรายได้ไม่เพียงพอกับการใช้จ่ายควรทำการย้ายถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้ สำหรับบุคคลที่คิดว่าการย้ายถิ่นเป็นทางเลือกหนึ่งนั้นคิดเป็นร้อยละ 32.50 ไม่จำเป็นต้องทำการย้ายถิ่นร้อยละ 20.00 และบุคคลที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้มีด้วยกันร้อยละ 13.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 การประกอบอาชีพในอนาคต

การประกอบอาชีพในอนาคต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เปลี่ยนงานทำ	16	13.33
ไม่เปลี่ยนแปลง	10	8.33
กลับไปประกอบอาชีพที่ภูมิลำเนาเดิม	41	34.17
ยังไม่ทราบ	53	44.17
รวม	120	100.00

แรงงานที่ย้ายถิ่นฐานมาทำงานมีความคิดว่าการไม่มีที่ดินเป็นของตนเองไม่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐานร้อยละ 41.67 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด ส่วนผู้ที่เห็นว่าน่าจะทำการย้ายถิ่นเมื่อมีปัญหาร้อยละ 23.33 ผู้ที่มีความคิดว่าปัญหานี้มีความสำคัญเมื่อเกิดขึ้นควรทำการย้ายถิ่นร้อยละ 20.83 และผู้ที่ยังไม่ได้ตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 14.17

สำหรับปัญหาที่ดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตรมีผลต่อการย้ายถิ่นในลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกับกับปัญหาไม่มีที่ดินทำกินคือ ร้อยละ 41.67 มีความเห็นว่าปัญหาดังกล่าวไม่มีผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่น ร้อยละ 24.17 เห็นว่าน่าจะทำการย้ายถิ่น ร้อยละ 17.50 คิดว่ามีความจำเป็นต้องทำการย้ายถิ่นเมื่อเกิดปัญหา และร้อยละ 16.66 เป็นผู้ที่ยังไม่ได้ตัดสินใจ

การประกอบอาชีพทางการเกษตรต้องอาศัยธรรมชาติดีดั่งนั้น เมื่อเกิดปัญหาเนื่องจากภัยทางธรรมชาติเช่น ฝนแล้งหรือน้ำท่วม ก็ไม่สามารถที่จะทำการเกษตรให้ได้ผลดี จึงส่งผลกระทบต่อกรย้ายถิ่นฐาน เมื่อทำการสำรวจพบว่า ร้อยละ 40.00 มีความเห็นว่าเมื่อเกิดปัญหานี้ไม่จำเป็นต้องทำการย้ายถิ่น แต่ร้อยละ 30.00 กลับมีความเห็นว่าปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญมากต่อการย้ายถิ่น ร้อยละ 22.5 เห็นว่ามีความสำคัญเพียงระดับหนึ่งและร้อยละ 7.50 ยังไม่สามารถตัดสินใจได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีความต้องการในการประกอบอาชีพทางการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 40.83 มีผู้ที่เห็นว่าความไม่ต้องการทำการเกษตรมีความสำคัญต่อการย้ายถิ่นแค่ในระดับหนึ่งเท่านั้นคิดเป็นร้อยละ 27.5 ผู้ที่ยังไม่แน่ใจร้อยละ 17.5 และผู้ที่ไม่ต้องการประกอบอาชีพทางการเกษตรร้อยละ 14.17

หากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่มีผลอย่างมากในการย้ายถิ่นคือ ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับภัยทางธรรมชาติ ปัญหาไม่มีที่ดินทำกิน ปัญหาที่ดินไม่เหมาะสมและปัญหาของแรงงานที่ไม่ต้องการทำการเกษตร (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการย้ายถิ่น

ความคิดเห็น	ร้อยละ				ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย	34.17	32.50	20.00	13.33	2.88
ปัญหาไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง	20.83	23.33	41.67	14.17	2.51
ปัญหาที่ดินไม่เหมาะสม	17.50	24.17	41.67	16.66	2.43
ปัญหาภัยทางธรรมชาติ	30.00	22.50	40.00	7.50	2.75
ความไม่ต้องการทำการเกษตร	14.17	22.50	40.83	17.50	2.38

เหตุผลที่สนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร

ความสนใจที่ทำให้ผู้ใช้แรงงานต้องการเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับญาติพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 43.33 มีส่วนเกี่ยวข้องกับระดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.17 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยร้อยละ 17.50 และที่เข้ามากรุงเทพฯ เนื่องจากญาติพี่น้องมีร้อยละ 15.00

การเข้ามากรุงเทพฯ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการชักชวนของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เกิดจากการชักชวนของเพื่อน ร้อยละ 23.33 มีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยร้อยละ 22.51 และมีส่วนเกี่ยวข้องเพียงระดับหนึ่งร้อยละ 20.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้สนใจเข้ามาทำงานกรุงเทพฯ ที่มีความเห็นว่า การเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ มีส่วนที่จะทำให้รายได้สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 41.67 ผู้ที่เชื่อว่าเมื่อทำงานในกรุงเทพฯ รายได้หรือผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานน่าจะสูงขึ้น ร้อยละ 23.33 ที่คิดว่าการเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ มีส่วนทำให้รายได้สูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 12.50 และไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.50

จากการสำรวจพบว่า การเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ของแรงงานส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวข้องกับความไม่ต้องการประกอบอาชีพทางการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 33.33 มีความเกี่ยวข้องเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 32.51 มีความเกี่ยวข้องระดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.83 และที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเป็นอย่างมากกับความไม่ต้องการประกอบอาชีพทางการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 8.33

ผู้ใช้แรงงานที่สนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ซึ่งไม่ได้เกิดจากการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 49.16 มีความเห็นว่าการประชาสัมพันธ์มีส่วนเกี่ยวข้องเล็กน้อยกับความสนใจเข้ามาทำงานร้อยละ 24.17 คิดว่ามีส่วนในระดับหนึ่งร้อยละ 19.17 และที่เป็นผลของการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลและเอกชนทำให้ตัดสินใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ร้อยละ 7.50

ความสัมพันธ์ระหว่างนายหน้าจัดหางานกับการเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ของแรงงานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องคิดเป็นร้อยละ 65.84 มีส่วนสัมพันธ์เล็กน้อยร้อยละ 23.33 มีส่วนเกี่ยวข้องระดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.50 และแรงงานที่มีความสนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ซึ่งได้รับการติดต่อจากนายหน้าจัดหางานคิดเป็นร้อยละ 3.33

เมื่อทำการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะพบว่า สิ่งที่สร้างความสนใจในการเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ มากที่สุดคือ รายได้ที่แรงงานคิดว่าจะสูงขึ้น รองลงมาเป็นการชักชวนจากเพื่อน ญาติพี่น้อง และความไม่ต้องการประกอบอาชีพ โดยที่การประชาสัมพันธ์และนายหน้าจัดหางานไม่มีผลต่อความสนใจเข้ามาทำงาน (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 เหตุผลที่สนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร

เหตุผล	ร้อยละ				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	ค่าเฉลี่ย
ญาติพี่น้องชักชวน	15.00	24.17	17.50	43.33	2.11
เพื่อนชักชวน	23.33	20.83	22.51	33.33	2.34
คิดว่าจะมีรายได้สูงขึ้น	38.33	41.67	12.50	7.50	3.11
ไม่อยากประกอบอาชีพ	8.33	25.83	32.51	33.33	2.09
การประชาสัมพันธ์	7.50	19.17	24.17	49.16	1.85
ได้รับการติดต่อจากนายหน้าจัดหางาน	3.33	7.50	23.33	65.84	1.48

เหตุผลที่สนใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมเพราะ ญาติพี่น้องชักชวนคิดเป็นร้อยละ 44.17 แรงงานที่เชื่อว่า การที่ญาติพี่น้องชักชวนเข้ามาทำงานมีส่วนในความสนใจระดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.83 ส่วนแรงงานที่คิดว่าเกิดความสนใจเข้าทำงานเนื่องจากญาติพี่น้องได้ชักชวนและแรงงานที่คิดว่าญาติมีส่วนสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยมีขนาดเท่ากับคือร้อยละ 15.00

การเข้ามาในนิคมอุตสาหกรรมของแรงงานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการชักชวนของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 30.83 ที่เชื่อว่าความสนใจเข้ามาทำงานเกิดจากเพื่อนเพียงส่วนหนึ่งร้อยละ 27.50 ที่มีความสนใจอันเกิดจากการชักชวนของเพื่อนร้อยละ 26.67 และที่เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยเท่านั้นร้อยละ 15.00

การเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมแรงงานคิดว่าจะมีผลทำให้รายได้ของเขาสูงขึ้นไประดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.67 ที่เชื่อแน่ว่าการทำงานในนิคมจะทำให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นทำให้สนใจเข้ามาทำงานคิดเป็นร้อยละ 36.67 ที่เห็นว่ารายได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสนใจเข้ามาทำงานเพียงเล็กน้อยร้อยละ 17.50 และที่เห็นว่ารายได้ที่คาดว่าจะได้รับไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสนใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ข้อมูลข้างของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แรงงานที่เชื่อว่าบริการและสวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับ สร้างความสนใจในการเข้ามาทำงานในนิคมได้ระดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 40.83 ที่เห็นว่าบริการและสวัสดิการเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความสนใจร้อยละ 26.67 มีส่วนเกี่ยวข้องเล็กน้อยร้อยละ 18.33 และที่คิดว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจร้อยละ 14.17

การประชาสัมพันธ์ของบริษัทไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสนใจเข้ามาทำงานในนิคมของแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.83 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยร้อยละ 30.83 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงแค่ระดับหนึ่งร้อยละ 24.17 และที่เกิดความสนใจเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ของบริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.17

เมื่อทำการเปรียบเทียบความสำคัญของเหตุผลที่สนใจเข้ามาทำงานในนิคมพบว่า แรงงานมีความคิดว่าจะได้รับรายได้สูงขึ้นไปเป็นเหตุผลหลักสำคัญ รองลงมาคือบริการหรือสวัสดิการของบริษัท การชักชวนของเพื่อน ญาติพี่น้อง ส่วนการประชาสัมพันธ์ของบริษัทไม่ค่อยมีส่วนในการสร้างความสนใจที่จะเข้ามาทำงานในนิคม (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 เหตุผลที่สนใจเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

เหตุผล	ร้อยละ				ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ญาติพี่น้องชักชวน	15.00	25.83	15.00	44.17	2.12
เพื่อนชักชวน	26.67	27.50	15.00	30.83	2.50
รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ	36.67	41.67	17.50	4.16	3.11
บริการหรือสวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับ	26.67	40.83	18.33	14.17	2.80
การประชาสัมพันธ์	4.17	24.17	30.83	40.83	1.92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

การตัดสินใจเข้ามาทำงานในนิคมฯ ของแรงงานไม่ได้เกิดจาก การมีญาติพี่น้องทำงานอยู่ คิดเป็นร้อยละ 35.83 ที่ตัดสินใจเข้าทำงานเพราะ มีญาติพี่น้องทำงานอยู่ร้อยละ 23.34 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยร้อยละ 20.83 และที่ตัดสินใจเข้าทำงานเนื่องจากมีญาติพี่น้องส่วนหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.00

การตัดสินใจเข้ามาทำงานในนิคมฯ ของแรงงานอันเกิดจากการมีเพื่อนซึ่งทำงานอยู่ในนิคมฯ คิดเป็นร้อยละ 28.33 ที่เห็นว่าการมีเพื่อนทำงานอยู่เป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจเข้าทำงานร้อยละ 25.00 ไม่เกี่ยวข้องร้อยละ 24.17 และที่เห็นว่ามีส่วนเพียงเล็กน้อยร้อยละ 22.50

รายได้ที่ได้รับเป็นเหตุผลหนึ่งที่มีส่วนในการตัดสินใจเข้าทำงานในนิคมฯ โดยมีแรงงาน ร้อยละ 62.50 ที่เห็นด้วยกับคำกล่าวนี้ ที่ตัดสินใจเข้าทำงานเนื่องจากรายได้เป็นหลัก ร้อยละ 16.67 ที่เห็นว่ารายได้เป็นส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยต่อการตัดสินใจร้อยละ 15.83 และที่เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องร้อยละ 5.00

แรงงานที่ตัดสินใจเข้ามาในทำงานนิคมฯ เพราะเห็นว่าสวัสดิการของบริษัทมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจร้อยละ 53.33 ที่เห็นว่ามีส่วนในการตัดสินใจเพียงเล็กน้อยร้อยละ 26.67 ที่เห็นว่าสวัสดิการมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเป็นอย่างมากร้อยละ 12.50 และที่เห็นว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องร้อยละ 7.50

การมีวันหยุด-วันทำงานที่แน่นอนในการทำงานมีผลต่อการตัดสินใจเพื่อเข้าทำงานคือ มีแรงงานที่เห็นด้วยร้อยละ 45.00 ที่เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยร้อยละ 27.50 เห็นว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลยร้อยละ 15.00 และที่เห็นว่ามีส่วนอย่างมากในการเลือกหรือตัดสินใจเข้าทำงานร้อยละ 12.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของงานมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าทำงาน โดยแรงงานมีความคิดว่า ลักษณะงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจร้อยละ 45.83 ที่เห็นว่าลักษณะของงานมีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้าทำงานร้อยละ 23.33 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยร้อยละ 18.34 และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลยร้อยละ 12.50

แรงงานที่ตัดสินใจเข้ามาทำงานในนิคมส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดหางานคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 15.83 มีส่วนเกี่ยวข้องบ้าง ร้อยละ 9.17 และแรงงานที่มีความสัมพันธ์กับบริษัทจัดหางานในการตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 1.67

เมื่อทำการเปรียบเทียบเหตุผลของการตัดสินใจทำงานในนิคมโดยเรียงตามลำดับความสำคัญจะเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ตัดสินใจเข้าทำงานคือ รายได้ที่ได้รับ ลักษณะงานที่ทำ สวัสดิการของบริษัท วันหยุดที่แน่นอน การมีเพื่อนและญาติพี่น้องทำงานอยู่ ส่วนการบริการของนายหน้าจัดหางานไม่ได้มีผลต่อการตัดสินใจ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 เหตุผลที่ตัดสินใจทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

เหตุผล	ร้อยละ				ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ญาติพี่น้องทำงานอยู่	23.33	20.00	20.84	35.83	2.31
เพื่อนทำงานอยู่	28.33	25.00	22.50	24.17	2.51
รายได้ที่ได้รับ	16.67	62.50	15.83	5.00	2.91
สวัสดิการของบริษัท	12.50	53.33	26.67	7.50	2.71
มีวันหยุดที่แน่นอน	12.50	45.00	27.50	15.00	2.55
ลักษณะงานที่ทำ	23.33	45.83	18.34	12.50	2.80
ได้รับบริการจากบริษัทจัดหางาน	1.67	9.17	15.83	73.33	1.39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริการที่สถานประกอบการจัดให้

จากการสำรวจพบว่าแรงงานส่วนใหญ่จะได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลเป็นร้อยละ 91.66 แรงงานที่ไม่ทราบว่า มีสวัสดิการด้านหรือไม่มีร้อยละ 6.67 และผู้ที่ไม่ได้รับสวัสดิการนี้คิดเป็นร้อยละ 1.67

บริการตรวจสุขภาพประจำปี มีแรงงานร้อยละ 55.00 ที่ได้รับสวัสดิการนี้จากบริษัทที่ทำงานอยู่ ส่วนที่ไม่มีสวัสดิการนี้ให้ คิดเป็นร้อยละ 31.67 และที่ไม่สามารถตอบได้ว่าบริษัทที่ตนทำงานอยู่มีการจัดตรวจหรือไม่ ร้อยละ 13.33

แรงงานเกือบทั้งหมดที่ทำงานในนิคมฯ จะได้รับบริการรถรับส่งพนักงานคิดเป็นร้อยละ 97.50 มีเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้นที่ไม่ได้รับบริการนี้

แรงงานส่วนมากจำเป็นต้องออกไปหาที่พักของตนเอง เนื่องจากกิจการไม่ได้มีการจัดหาไว้ให้คิดเป็นร้อยละ 87.50 โดยมีแรงงานร้อยละ 8.33 ไม่ทราบว่าบริษัทที่ตนทำงานอยู่มีการจัดให้หรือไม่ และแรงงานที่ได้รับการจัดที่พักให้คิดเป็นร้อยละ 4.17

บริการอาหารกลางวัน เป็นสวัสดิการหนึ่งที่กิจการมีการจัดให้แรงงาน ที่คิดเป็นร้อยละ 58.33 โดยมีแรงงานที่ได้รับบริการนี้ร้อยละ 31.67 และที่ไม่สามารถจะตอบคำถามนี้ได้ร้อยละ 10.00

กิจการได้มีการจัดบริการทางด้านเสื้อผ้า, เครื่องแบบให้กับแรงงาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 72.50 ที่ไม่ได้รับบริการร้อยละ 16.67 และที่ไม่ทราบว่าบริษัทที่ตนทำงานอยู่มีการจัดบริการนี้หรือไม่ ร้อยละ 10.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำการเปรียบเทียบบริการหรือสวัสดิการที่กิจการได้มีการ จัดให้กับพนักงาน ในนิคมอุตสาหกรรมฯ พบว่าสวัสดิการที่มีการจัดให้เกือบทุกบริษัทคือ การจัดรถรับส่งพนักงาน และค่ารักษาพยาบาล รองลงมาคือสวัสดิการเกี่ยวกับเสื้อผ้า,เครื่องแบบในการทำงาน บริการ ตรวจสุขภาพประจำปีและโครงการอาหารกลางวัน ส่วนสวัสดิการเกี่ยวกับที่พักอาศัยนั้นมีการจัดหาให้เพียงบางบริษัทเท่านั้น (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 บริการที่สถานประกอบการจัดให้

ลักษณะของสวัสดิการ	ร้อยละ			ค่าเฉลี่ย
	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	
ค่ารักษาพยาบาล	91.66	1.67	6.67	2.85
บริการตรวจสุขภาพประจำปี	55.00	31.67	13.33	2.42
การจัดบริการรถรับส่ง	97.50	2.50	0.00	2.97
การที่พักอาศัย	4.17	87.50	8.33	1.96
โครงการอาหารกลางวัน	31.67	58.33	10.00	2.22
การจัดเสื้อผ้า,เครื่องแบบ	72.50	16.67	10.83	2.62

ความคิดเห็นของแรงงาน

แรงงานส่วนมากที่ทำงานในนิคมฯ มีความรู้สึกพอใจในงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 66.67 โดยมีแรงงานร้อยละ 17.50 ที่เกิดความรู้สึกไม่แน่ใจ และร้อยละ 15.83 ที่มีความรู้สึกไม่พอใจในงานที่ทำอยู่

แรงงานที่ทำงานในนิคมส่วนมากมีได้ทำงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนที่มีอยู่ถึงร้อยละ 61.66 โดยมีแรงงานที่ทำงานไม่ตรงกับความรู้ความสามารถร้อยละ 26.17 และบุคคลที่ไม่แน่ใจว่าทำงานตรงกับความสามารถของตนหรือไม่ร้อยละ 9.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานส่วนใหญ่ไม่เกิดกับแรงงานโดยคิดเป็นร้อยละ 69.17 ที่ประสบปัญหาในการทำงานร้อยละ 20.83 และบางส่วนไม่สามารถตอบแน่นอนอีกร้อยละ 10.00

แรงงานจำนวนมากรู้สึกพอใจกับการทำงานที่เป็นระบบ มีเวลาทำงาน-เลิกงานที่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ส่วนผู้ที่เกิดความรู้สึกไม่พอใจและเบื่อหน่ายกับการทำงานเป็นระบบร้อยละ 33.33 และผู้ที่ไม่แน่ใจอีกร้อยละ 6.67

แรงงานที่ทำงานในนิคมฯ แล้วได้รับรายได้ที่สูงขึ้นกว่าการทำเกษตร คิดเป็นร้อยละ 22.50 ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 22.50 และผู้ที่มีความคิดว่า การทำงานที่นี่ไม่ได้มีผลต่อรายได้ของเขาที่จะทำให้สูงขึ้นหรือลดลงจากเดิมร้อยละ 16.67

จากค่าเฉลี่ยทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของแรงงานว่า งานที่ทำอยู่ในขณะนี้ตรงกับความรู้ความสามารถของตนและสร้างความพอใจกับงานที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม ถัดมาคือ รายได้ที่ดีกว่าการทำเกษตรและความเบื่อหน่ายต่อการทำงานเป็นระบบเวลาที่แน่นอน ส่วนปัญหาที่ค่อยมีผลกับแรงงานคือ ปัญหาการปรับตัวและปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของแรงงาน

ความคิดเห็น	ร้อยละ			ค่าเฉลี่ย
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	
ความพอใจในงานที่ทำ	66.67	15.83	17.50	2.49
งานที่ทำตรงกับความสามารถ	61.66	29.17	9.17	2.53
ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้	20.83	69.17	10.00	2.11
เบื่อหน่ายต่อการทำงานเป็นระบบเวลา	33.33	60.00	6.67	2.27
รายได้ที่ดีกว่าทำเกษตร	60.83	16.67	22.50	2.38
ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเมือง	25.00	66.67	8.33	2.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

แรงงานจำนวนมากที่มาจากส่วนภูมิภาคไม่มีปัญหาในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสังคมเมืองคิดเป็นร้อยละ 66.67 มีปัญหาในการปรับตัวร้อยละ 25.00 และผู้ที่ไม่แน่ใจว่าเกิดปัญหาดังกล่าวหรือไม่ร้อยละ 8.33

แรงงานเป็นจำนวนมากมีความคิดว่า การเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ จะเป็นการสร้างโอกาสที่ดีในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 75.00 โดยมีบางกลุ่มที่ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับความคิดเห็นนี้ ร้อยละ 23.33 และที่ไม่เห็นด้วยอีกร้อยละ 1.67

การที่กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของทุกด้านทำให้แรงงานมีความคิดว่า กรุงเทพฯ มีเป็นแหล่งเงินทุนที่มีขนาดใหญ่ถึงร้อยละ 60.83 ไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่ากล่าวนี้ร้อยละ 23.33 และที่ไม่เห็นว่ากรุงเทพฯ เป็นแหล่งเงินทุนร้อยละ 15.83

การย้ายถิ่นของแรงงานจากส่วนภูมิภาคมาสู่เมืองเปรียบเสมือนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากสังคมชนบทสู่สังคมเมือง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้แรงงานรู้สึกว่าคุณค่าสังคมมีความแตกต่าง โดยมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 70.83 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 16.67 และผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 12.50

การทำงานในสังคมเมืองอย่างกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ตามมักจะมีความเสี่ยงหรืออันตรายต่างๆ ในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานร้อยละ 67.50 ที่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 17.50 และที่ไม่แน่ใจว่ามีอันตรายหรือไม่ ร้อยละ 15.00

การเป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ ทำให้แรงงานมีความคิดว่ากรุงเทพฯ มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ มากกว่าจังหวัดอื่นๆ ถึงร้อยละ 75.00 ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 14.17 และที่มีความรู้สึกไม่มั่นใจอีกร้อยละ 10.83

ในสังคมที่มีความเจริญมักจะมีมิชชาชีพเป็นธรรมดา เช่นเดียวกับกรุงเทพฯ ซึ่งร้อยละ 80.00 ของแรงงานมีความคิดว่า กรุงเทพฯ เป็นแห่งหนึ่งที่มีมิชชาชีพเป็นจำนวนมาก ส่วนแรงงานร้อยละ 13.33 ไม่แน่ใจว่ามีจริงและร้อยละ 6.67 ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวข้างต้น

แรงงานจำนวนมากเมื่อทำการย้ายถิ่นฐานจะต้องมีการปรับตัวคิดเป็นร้อยละ 75.00 โดยแรงงานที่คิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องปรับตัวและที่ไม่แน่ใจว่าจะต้องปรับตัว มีจำนวนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 12.50

แรงงานจำนวนมากเมื่อทำการย้ายถิ่นและเข้ามาทำงานในสังคมเมืองอย่าง กรุงเทพฯ จะต้องมีการปรับตัวทำให้เกิดความลำบากในการดำเนินชีวิตมากกว่าในขณะที่อยู่ในชนบท ซึ่งมีผู้เห็นด้วยเป็นจำนวนร้อยละ 73.33 ไม่แน่ใจร้อยละ 15.00 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 11.67

จากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่าแรงงานมีความเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า กรุงเทพฯ เป็นแหล่งมิชชาชีพจำนวนมาก มีความเจริญก้าวหน้ามากกว่าจังหวัดอื่นๆ การเข้ามาอยู่ต้องมีการปรับตัวและมีความลำบากในการดำเนินชีวิตซึ่งมีมากกว่าในชนบท รู้สึกถึงความแตกต่างทางสังคม มีความเสี่ยงและอันตรายในการประกอบอาชีพ สามารถที่จะสร้างโอกาสที่ดีในการทำงานได้และเป็นแหล่งเงินทุนขนาดใหญ่ (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็น	ร้อยละ			ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
สามารถสร้างโอกาสที่ดีในการทำงาน	75.00	1.67	23.33	2.52
เป็นแหล่งเงินทุนขนาดใหญ่	60.83	15.84	23.33	2.38
มีความแตกต่างทางสังคม	70.83	16.67	12.50	2.58
มีความเสี่ยงในการประกอบอาชีพ	67.50	17.50	15.00	2.53
มีความเจริญก้าวหน้ากว่าจังหวัดอื่นๆ	75.00	14.17	10.83	2.64
มีมีอาชีพจำนวนมาก	80.00	13.33	6.67	2.67
ต้องมีการปรับตัวเพื่ออยู่ในกรุงเทพฯ	75.00	12.50	12.50	2.63
มีความลำบากในการดำเนินชีวิต	73.33	15.00	11.67	2.58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจากผู้ที่ใช้แรงงานทั้งหมด 120 คน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

จากจำนวนผู้ใช้แรงงานที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ 120 คน แรงงานเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 21-25 ปี โดยส่วนมากมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีสถานภาพเป็นโสด ซึ่งแรงงานเหล่านี้มีขนาดของครอบครัวเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน อาชีพเดิมทำการเกษตร และภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ และเมื่อมาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ แรงงานเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย โดยมีรายได้ไม่น้อยกว่า 5,000 บาท ทำงานในลักษณะเป็นลูกจ้างประจำ ซึ่งส่งผลให้ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่าเดิม แต่แรงงานส่วนมากก็คิดว่าจะทำเพียงชั่วคราว โดยไม่มีการวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการเปลี่ยนงานที่ทำหรือทำงานต่อไป

แรงงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารายได้เป็นเหตุผลหลักในการย้ายถิ่น กล่าวคือเมื่อรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายจะทำให้เกิดความคิดย้ายถิ่นมากกว่าปัญหาที่ดิน ภัยธรรมชาติ หรือความไม่ต้องการการประกอบอาชีพทางการเกษตร ส่วนเหตุผลที่ทำให้สนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากแรงงานส่วนมากคิดว่าเมื่อเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ แล้วจะได้รับรายได้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความสนใจเข้าทำงานในนิคมฯ คือ แรงงานให้ความสนใจกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับและบริการหรือสวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับเมื่อเข้าไปทำงานในนิคมฯ และสำหรับเหตุผลที่ทำให้คนเหล่านี้ตัดสินใจเข้าทำงานคือรายได้ รองลงมาคือลักษณะงาน สวัสดิการที่จัดให้และวันทำงานหรือวันหยุดที่แน่นอน โดยจะสังเกตเห็นได้ว่า บริษัทจัดหางาน ไม่ได้เข้ามามีบทบาทต่อแรงงานในการเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมเลย

ในนิคมอุตสาหกรรมฯ บริษัทต่างๆ จะมีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล, การจัดรถรับส่งพนักงานและเสื้อผ้า, เครื่องแบบฟรีในการทำงาน ซึ่งบริษัทส่วนมากจะจัดมาให้ รองลงมา บริษัทจัดให้มีการจัดบริการตรวจสุขภาพประจำปีให้กับพนักงานและโครงการเกี่ยวกับอาหารกลางวัน ส่วนสวัสดิการเกี่ยวกับที่พักมีเพียงจำนวนน้อยที่จัดสวัสดิการด้านนี้

แรงงานที่เข้ามาทำงานในนิคมส่วนใหญ่มีความพอใจในงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน และรู้สึกว่างานที่ทำนั้นตรงกับความรู้ความสามารถที่มีอยู่ของตน ทำให้ไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน โดยแรงงานยังรู้สึกพอใจกับการทำงานที่มีระบบเวลาที่แน่นอน และมีรายได้ที่ดีขึ้นกว่าการทำกรเกษตร ถึงแม้จะมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเมืองอยู่บ้างก็ตาม โดยคนเหล่านี้มีความเชื่อว่าสังคมเมืองอย่างกรุงเทพมหานครเป็นสถานที่ที่สร้างโอกาสที่ดีในการทำงาน เป็นแหล่งเงินทุนและมีความเจริญก้าวหน้า แม้ว่าในการเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคม อันเกิดจากความแตกต่างของสังคมที่แรงงานนั้นอยู่ รวมถึงความเสี่ยงหรืออันตรายในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิต อันเนื่องจากการมีมิชชีพเป็นจำนวนมาก และยังมีความลำบากในดำเนินชีวิตที่ต่างจากชนบทหรือภูมิลำเนาเดิม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีการเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งหวังที่จะให้ทราบถึงพฤติกรรมและทัศนคติตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

จากการศึกษาแรงงานส่วนใหญ่ที่เข้ามาทำงานมีการศึกษาต่ำคือ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา หากมีการขยายระดับการศึกษาหรือส่งเสริมให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเน้นทางด้านวิชาชีพเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงาน จะทำให้ปัญหาการย้ายถิ่นและปัญหาการอพยพแรงงานลดลงเพราะ เหตุผลหลักที่แรงงานทำการย้ายถิ่นหรือตัดสินใจเข้ามาทำงานคือ รายได้และลักษณะงานที่ตรงกับความสามารถของตน โดยจะทำให้เกิดความพอใจในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้หากต้องการให้ได้ผลบรรลุตามเป้าหมาย จะต้องมีการขยายการผลิต ในภาคอุตสาหกรรมไปในส่วนต่างๆ ตามภูมิภาคควบคู่ไปด้วยกัน ก็จะทำให้ปัญหาการอพยพแรงงานลดลงได้ เนื่องจาก แรงงานมีความต้องการที่จะทำงานในท้องถิ่นภูมิลำเนาของตน ซึ่งการขยายการผลิตอาจกระทำโดย การขยายเขตนิคมอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับทรัพยากรในท้องถิ่นนั้นๆ และใช้แรงงานในท้องถิ่นซึ่งจะทำให้ไม่เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานอีกด้วย อาจมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงลักษณะงาน สวัสดิการและรายได้ เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดความสนใจเข้ามาทำงาน โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านทางบุคคลที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนนั้นๆ เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการทำงาน ลักษณะของงาน โดยแรงงานจะได้ทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถที่มีอยู่ อันจะสร้างให้เกิดความพอใจและไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย . 2537 . “กนอ.’ 37 สรรสร้างยุทธฐานการผลิตทั่วไทย
ห่วงใยสิ่งแวดล้อม” . 72 - 77 . การผลิตแผนใหม่ . กรุงเทพมหานคร .
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย .
- กองส่งเสริมการลงทุน . 2536 . การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย . กรุงเทพมหานคร :
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย .
- จินตนา กลัดอำ . 2538 . พัฒนาชุมชน . กรุงเทพมหานคร . สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- นิรนาม . 2538 . 23 ปี การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.) . กรุงเทพมหานคร :
ฐานเศรษฐกิจ . (ในโอกาสครบรอบ 23 ปี การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) .
- ภัสสร ลิมานนท์ และเพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ . 2532 . การย้ายถิ่นกับการพัฒนา
สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ .
- อัญมณี บุรณกานนท์ และพรประภา สีนธนาภา . 2534 . “สถาบันครอบครัว : ผลการพัฒนา” .
การประชาสงเคราะห์ . 34(6) : 20-21 .
- อภิรักษ์ เหล่าวานิช . 2535 . “โฉมหน้าใหม่ของสังคมไทยกับบริการรัฐสวัสดิชน” .
การประชาสงเคราะห์ . 35(5) : 39-40 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงค่าจริงของความคิดเห็นเกี่ยวกับการย้ายถิ่น

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย	41	39	24	16	120
ปัญหาไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง	25	28	50	17	120
ปัญหาที่ดินไม่เหมาะสม	21	29	50	20	120
ปัญหาภัยทางธรรมชาติ	36	27	48	9	120
ความไม่ต้องการทำการเกษตร	17	33	49	21	120

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงค่าจริงของความสนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร

เหตุผล	จำนวน (คน)				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ญาติพี่น้องชักชวน	18	29	21	52	120
เพื่อนชักชวน	28	25	27	40	120
คิดว่าจะมีรายได้สูงขึ้น	46	50	15	6	120
ไม่อยากประกอบอาชีพ	10	31	39	40	120
การประชาสัมพันธ์	9	23	29	59	120
ได้รับการติดต่อจากนายหน้าจัดหางาน	4	9	28	79	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงค่าจริงของเหตุผลที่สนใจเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

เหตุผล	จำนวน (คน)				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ญาติพี่น้องชักชวน	18	31	18	53	120
เพื่อนชักชวน	32	33	18	37	120
รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ	44	50	21	5	120
บริการหรือสวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับ	32	49	22	17	120
การประชาสัมพันธ์	5	29	37	49	120

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงค่าจริงของเหตุผลที่ตัดสินใจทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

เหตุผล	จำนวน (คน)				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ	
ญาติพี่น้องทำงานอยู่	28	24	25	43	120
เพื่อนทำงานอยู่	34	30	27	29	120
รายได้ที่ได้รับ	20	75	19	6	120
สวัสดิการของบริษัท	15	64	32	9	120
มีวันหยุดที่แน่นอน	15	54	33	18	120
ลักษณะงานที่ทำ	28	55	22	15	120
ได้รับบริการจากบริษัทจัดหางาน	2	11	19	88	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงค่าจริงของบริการที่สถานประกอบการจัดให้

ลักษณะของสวัสดิการ	จำนวน (คน)			รวม
	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	
ค่ารักษาพยาบาล	110	2	8	120
บริการตรวจสุขภาพประจำปี	66	38	16	120
การจัดบริการรถรับส่ง	117	3	0	120
การที่พักอาศัย	5	105	10	120
โครงการอาหารกลางวัน	38	70	12	120
การจัดเสื้อผ้า, เครื่องแบบ	87	20	13	120

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงค่าจริงเกี่ยวกับความคิดเห็นของแรงงาน

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	
ความพอใจในงานที่ทำ	80	19	21	120
งานที่ทำตรงกับความสามารถ	74	35	11	120
ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้	25	83	12	120
เป้าหมายต่อการทำงานเป็นระบบเวลา	40	72	8	120
รายได้ที่ดีกว่าทำการเกษตร	73	20	27	120
ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเมือง	30	80	10	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงค่าจริงของความคิดเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)			รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
สามารถสร้างโอกาสที่ดีในการทำงาน	90	2	28	120
เป็นแหล่งเงินทุนขนาดใหญ่	73	19	28	120
มีความแตกต่างทางสังคม	85	20	15	120
มีความเสี่ยงในการประกอบอาชีพ	81	31	18	120
มีความเจริญก้าวหน้ากว่าจังหวัดอื่นๆ	90	17	13	120
มีมีอาชีพจำนวนมาก	96	8	16	120
ต้องมีการปรับตัวเพื่ออยู่ในกรุงเทพฯ	90	15	15	120
มีความลำบากในการดำเนินชีวิต	88	14	18	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามชุดที่.....

แบบสอบถาม

ทัศนคติของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อการเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- 1.ชาย 2.หญิง

2. อายุ ปี

3. การศึกษา

- 1.ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน 2.ประถมศึกษา
 3.มัธยมศึกษาต้น 4.มัธยมปลาย,ปวช.
 5.อนุปริญญา,ปวส. 6.อื่นๆ ระบุ.....

4. สถานภาพในการสมรส

- 1.โสด 2.สมรส
 3.แยกกันอยู่ 4.หย่า
 5.อื่นๆ (ระบุ)

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

6. เดิมท่านประกอบอาชีพ

- 1.เกษตรกร 2. ลูกจ้าง
 3.ค้าขาย 4.ว่างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ภูมิลำเนาเดิมของท่าน

อำเภอ.....จังหวัด.....

8. ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

- () 1. บ้านของตนเอง () 2. บ้านญาติ
- () 3. บ้านเช่า () 4. หอพัก
- () 5. บ้านพักของบริษัท () 6. อื่นๆ (ระบุ)

9. รายได้ต่อเดือน

- () 1. น้อยกว่า 5,000 บาท () 2. 5,001- 8,000 บาท
- () 3. 8,001- 10,000 บาท () 4. 10,001- 13,000 บาท
- () 5. ตั้งแต่ 13,001 ขึ้นไป

10. ลักษณะการจ้างงานของท่าน

- () 1. ลูกจ้างประจำ () 2. ลูกจ้างชั่วคราว
- () 3. รับเหมาเฉพาะงาน

11. ปัจจุบันฐานะการเป็นอยู่ของท่านมีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับการประกอบอาชีพเดิม

- () 1. ดีขึ้น () 2. ไม่เปลี่ยนแปลง
- () 3. เลวลง

12. ท่านเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรมฯ ในลักษณะ

- () 1. ชั่วคราว () 2. ถาวร
- () 3. ยังไม่ตัดสินใจ

13. ท่านมีการวางแผนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคตเป็นอย่างไร

- () 1. เปลี่ยนงานทำ () 2. ไม่เปลี่ยนแปลง
- () 3. กลับไปประกอบอาชีพที่ภูมิลำเนาเดิม () 4. ยังไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการย้ายถิ่น

ความคิดเห็น	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่แน่ใจ
1. เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายจึงทำการย้ายถิ่น				
2. ท่านไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองจึงทำการย้ายถิ่น				
3. เนื่องจากประสบปัญหาที่ดินไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตรจึงทำการย้ายถิ่น				
4. เนื่องจากประสบปัญหาภัยทางธรรมชาติ เช่น ความแห้งแล้ง , น้ำท่วม				
5. ไม่อยากประกอบอาชีพทางการเกษตร				

15. เหตุผลที่สนใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร

เหตุผล	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
1. ญาติพี่น้องชักชวน				
2. เพื่อนชักชวน				
3. คิดว่าจะมีรายได้สูงขึ้น				
4. ไม่อยากประกอบอาชีพทางการเกษตร				
5. การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลและเอกชน				
6. ได้รับการติดต่อจากนายหน้าจัดหางาน				

16. เหตุผลที่ท่านสนใจเข้ามาทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม

เหตุผล	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
1. ญาติพี่น้องชักชวน				
2. เพื่อนชักชวน				
3. รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ				
4. บริการหรือสวัสดิการที่คาดว่าจะได้รับ				
5. การประชาสัมพันธ์ของบริษัท				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. เหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจเข้ามาทำงานในนิคมอุตสาหกรรมฯ

เหตุผล	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
1. มีญาติพี่น้องทำงานอยู่				
2. มีเพื่อนทำงานอยู่				
3. รายได้ที่ได้รับ				
4. สวัสดิการของบริษัท				
5. มีวันหยุดที่แน่นอน				
6. ลักษณะของงานที่ทำ				
7. ได้รับบริการจากบริษัทจัดหางาน				

18. สถานประกอบการของท่านมีการจัดสวัสดิการในด้าน

ลักษณะของสวัสดิการ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ
1. ค่ารักษาพยาบาล			
2. บริการตรวจสุขภาพประจำปี			
3. มีการจัดบริการรถรับส่ง			
4. มีการจัดที่พักอาศัย			
5. มีโครงการอาหารกลางวัน			
6. มีเสื้อผ้า, เครื่องแบบฟรี			
7. อื่น ๆ (ระบุ).			

19. ท่านมีความคิดอย่างไร ในคำถามต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1. ท่านมีความพอใจในงานที่ทำอยู่			
2. งานที่ท่านทำอยู่ตรงกับความสามารถของท่าน			
3. ท่านมีปัญหากับเครื่องมือในการทำงาน			
4. ท่านเบื่อการทำงานเป็นระบบเวลา			
5. รายได้จากการทำงานที่นี้ดีกว่า เมื่อทำการเกษตร			
6. ท่านมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมในเมืองหลวง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1.สามารถสร้างโอกาสที่ดีในการทำงานได้			
2.เป็นแหล่งเงินทุนขนาดใหญ่			
3.มีความแตกต่างทางสังคม			
4.มีความเสี่ยงและอันตรายในการประกอบอาชีพต่างๆ			
5.มีความเจริญก้าวหน้ากว่าจังหวัดอื่นๆ			
6.มีมีอาชีพเป็นจำนวนมาก			
7.ต้องมีการปรับตัวเพื่ออยู่ในกรุงเทพฯ			
8.มีความลำบากในการดำเนินชีวิตมากกว่าในชนบท			

21. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้